

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolae per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Membrum X. De Electione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](#)

M E M B R U M X.

De Electione.

Natura & Scopus.

I. Hanc meritò omnium actionum, quæ in Exercitijs suscipi solent, difficillimam vocat Directorium cap. 22. cùd quòd hoc tempore Exercitans præcipue expositus sit diversis animi motibus, & non raro etiam erroribus, cùm non solum à malo, sed etiam boni & recti imagine falli soleant Homines. Unde major in hac, quām alijs actionibus dexteritas & discretio est necessaria; quæ quidem ut obtineatur, ante omnia Scopus Electionis semper ob oculos habendus est, qui quidem non est alius, quām voluntatis divinæ cognitio circa Statum vitæ vel eligendum vel ordinandum; cùm enim DEVS omnes quidem homines salvos fieri cupiat, sed per diversas vias (ob quem finem diversos in Ecclesia Status & ordines constituit) nulla profectò securior censeri debet, quām ea, quā ipse quem vis ducere decrevit, ut qui solus scit, quid unicuique maximè expedit ad salutem.

II. Atque ex hoc Scopo colligitur 1. Rectè à S. Ignatio in Exercitiorum libello triplex tempus pro Electione assignatum fuisse; quorum primum est, cùm adeò clarè constat de voluntate DEI, ut ne dubitati quidem prudenter de illa queat; quo modo voluntas DEI S. Paulo aliisque Apostolis innotuit. Secundum est, cùm animus inspirationibus & motionibus internis tam efficacibus agitur, ut sine ullo discurso intellectus, aut ferè nullo ad servitutem DEI & perfectionem inclinetur. Et tum certum est hanc vocationem à DEO esse, maximè si sequentia indicia accedant, & ejusmodi instinctus diu sentiantur: si potissimum inter orandum & agendum cum DEO advertantur: si nunquam nisi ad bonum moveant; si, dum animus ad talem Statum suscipiendum se offert, serenus & quietus existat; turbetur verò, si propositum remittat: Si vires sibi & constantiam adversus omnes difficultates, Dœmonisque impagationes saperandas promitti quis sentiat. Tertium tempus est, cùm voluntas ab intellectu rationes pro ultraque parte ponderante ad alternaram partem eligendam impellitur. De quibus tribus temporibus

Instruct. VIII.

C

bus

bus hæc duo insuper ex Directorio nota adā sunt. 1. Voci
ri hos modos electionis *Tempora*, cō quod, cū anima tal
motiones in se sentit, quales paulò antè indicatae sunt, tu
opportunissimum tempus electioni esse censeatur. 2. Quod
cū in secundo tempore voluntas immediatè à D E O mo
veatur, non expedit ratiocinum intellectus desuper ad
beri, quia tunc à meliori principio, quām sit humana ratio
movetur. Secùs foret, si in simili impulsu non planè acqui
ceret, aut minus certa sibi de divina voluntate videret
tunc enim meritò ad tertium Electionis tempus procede
dum foret.

III. Colligitur 2. Ut hæc electio fructuosè peragat
magnam in eo, qui dirigit Eligentem, Indifferentiam, Pa
udentiam, & Vigilantiam requiri. Indifferentiam quidem
non conetur ad unam magis, quā alteram partem trahit
sed solum D E V M cum sua Creatura agere sinat; cū en
hæc electio sit summi momenti, securūmque reddere debet
eligentem de voluntate D E I, satis patet, quod non huma
niti persuasionē, sed in sola directione divina fundatio
beat; alioqui metuendum meritò foret, ne impletetur, quod
Christus Matt. 15. prædixit: *Omnis plantatio, quā non plantavit Pater meus cælestis, eradicabitur.* Prudentia verò requi
ritur, ut diligenter ad motiones varias eligentis attendat,
Spiritus maligni suggestions à bonis & divinis inspirati
nibus prudenter discernat, quem in finem regulæ de dis
cernendis Spiritibus à S. Ignatio conscriptæ non parum ju
bunt. Vigilantia denique exigitur, ut errores, affectio
atque inclinationes inordinatas, fraudesque ac paralog
mos Dæmonis diligenter provideat, detegatque, quoniam
ex falsis principijs, quæ amor proprius, & malignus Spiritus
suggerunt, non nisi falsæ conclusiones sequi possunt.

IV. Colligitur 3. Etiam in ipso eligente, cuius neg
tium agitur, meritò aliquas dispositiones præ vias ad elec
tionem ritè faciendam requiri, nempe 1. Ut capax sit electioni
id est, neque Statum jam determinatum habeat, nec leviter
inconstanti naturā, passionib[us]que indomitis, aut malis, &
corrigibilib[us]que habitibus sit prædictus. 2. Ut ipse ad ea
inclinari se sentiat à D E O, atque ideo ad illam ab Instru
ctore desideret, & petat admitti; abique hac enim dispositio

omnia suspicionibus & fraudibus obnoxia, nec solidus ex electione fructus sperandus est. 3. Ut ab omni ad alterutram electionis partem propensione liber, atque ad solum DEI beneplacitum paratus sit; imo, quantum est in se, voluntatem potius ad id, quod perfectius est, inclinare conetur, si major DEI gloria id requirere videatur. 4. Ut totis viribus applicet se huic negotio, omnésque alias distractionum occasionses aut impedimenta, quae bonam electionem impedit possent, fortiter removeat. 5. Ut sincè agat cum DEO, neque ullas in deliberatione rationes, quæ carnem & sanguinem sapient, admittat, sed solum DEI beneplasitum, gloriamque semper præ oculis habeat; sic enim merito sperare poterit, quod DEVS illum decipi non permisurus, sed suam voluntatem utpote tam sollicitè & ordinatè inquisitam certò sit revelatus. Ne tamen circa hanc ultimam dispositionem cuiquam scrupulus occurrat, si forte etiam consolacionis propriæ, aut valetudinis, aut quietis spiritualis, aut alterius similis rei ex natura sua voluntati DEI non repugnantis motivo impelli se sentiat, rectè notat Directorium cap. 23. nihil obesse ea legitimæ electioni, modo præcipuum motivum sit amor & beneplacitum DEI, & alia non nisi ut secundaria, minùsque principalia admittantur.

Æstimatio.

Hanc non difficulter concipies, si memorabilem S. Gregorij Nazianz. orat. 23. sententiam revolveris dicentis: *Electionem vita fundamentum pono, ex quo bene aut male nobiscum agatur.* Si ergo ædificium ruinæ exponit, qui illi fundando curam non adhibet, certè neque saluti suæ satiis consulit, qui ejus fundamentum temerè collocat. Unde quidam ad electionem ritè instituendam sequentibus, & valde notandis verbis hortatur: *Æternitas à morte pendet, mors à vita, vita a momento, momentum ab electione, ergo elige bene; semel perisse aeternum est.*

Praxis.

I. Hæc in triplicis potissimum generis industriis consistit, quarum aliquæ antecedunt, aliæ comitantur, aliæ subsequuntur actualem electionem.

C 2

II. Et

II. Et ante quidē electionē duo præcipue præstanta sunt.
1. Ut per præviās meditationes, maximē de duobus vexillis
& tribus Honiinū classibus disponatur paulatim animus eli-
gētis, ut nō modò sit & quē paratus ad paupertatē, i.g. a nominā
& brevitatē vitæ quām divitias, honores & longitudinē vitæ
eligendam, sic major DEI gloria id requirat, sed ius super pe-
rat à DEO, ut potiùs ipsum inclinet in perfectiorem partem
imò & ipse hoc obtinere à se studeat, ut hac ratione, quem
admodum virga incurva, si flectatur in contrariam partem
facilius in medio consistit, rectâque efficitur, ita ipse quoquā
ad necessariam pro hoc electionis négotio indifferentia
facilius perveniat. 2. Ut pro præludio electionis ob-
los ponatur finis, propter quem homo creatus est, scilicet
laus DEI & propria salus, atque ad hunc finem veluti cyno-
suram omnia, quæ in deliberationem veniunt, irrefragabili
decreto dirigantur, & ordinentur.

III. In ipsa electione tria præcipue præstanta sunt.
1. Ut in medium res, quæ pro deliberatione suscepta est, po-
feratur. 2. Ut imploretur DEI clementia, ut voluntate
suam manifestare, nostram verò ad id, quod suæ gloriæ,
nostræ salutis magis proficuum esse cognoverit, impellere di-
gnetur. 3. Ut proposito consiliorum & mandatorum statu
observetur, qui motus in anima sentiantur; & si quidem am-
miserit sine discursu intellectus ad certum quæcumque statu
impelli se sentiat, consolationesque experietur, nec ulli
aut certè non nisi levis de voluntate DEI dubitatio subven-
tur, concludatur electio absque ulteriori ratiocinio. Si m-
nus ad tertium electionis tempus progressus fiat, & de pro-
positis statibus per sequentes aut similes quæstiones electio in-
stituatur. Quis horum statuum certius & commodiùs ad
nem meum ultimum ducit? ubi rarius lapsuum, crebris
virtutum exercendarum occasio? quis naturæ propriæ con-
venientior, talentisque corporis & animi fructuosè impon-
dendis aptior? quem imminente morte aut judicio elegi-
mallem? quem alteri mihi simili, & summè dilecto suade-
rem? quis Christi, & Sanctorum vitæ conformior? ubi DEI
me perfectius tot titulis debitum consecrabo? His discussis
quæ pro alterutra parte motiva occurrerint, scripto anno-
tentur, & pro qua plura motiva, efficacioraque occur-
rit.

sunt, ea demum velut divinæ voluntati conformior eligatur.

IV. Post electionem denique duo præstanta sunt. 1. Oratio subjungenda, quâ DEO electio offeratur, & si quidem juxta ipsius voluntatem fuerit, confirmanda commendetur. Quo tempore si vel novas illustrationes ad confirmationem desuper immissas, vel certè voluntatem in electionis proposito firmam eligens adverterit, non est electio in dubium revocanda, sed credendum voluisse DEVM, voluntatem suam per discursum rationis inveniri. 2. Pro majori securitate rationes pro electo Statu conscriptæ etiam Directori ostendendæ sunt, & ejus quoque super electione judicium requirendum. 3. Videndum, quo modo vocatio executioni mandari queat; uti diligenter, quæ executionem impedire aut remorari possent, inquirenda, mediæque, quibus ejusmodi impedimenta removeri queant, cum consilio Directoris excogitanda erunt.

V. Quod si error in electione quispiam adverteretur, nec statim mutare liceret, saltem conandum foret, ut post facti pœnitentiam, damnum electionis probitate vitæ, & operum solertiâ compensetur; præcipue verò Orationis medium adhibeat, si quis v. g. ad incontinentiam pronum se adverteret, & tamen Statum immutabilem ad continentiam servandam obligatū elegisse se adverteret; neque enim ijs, qui alium Statum, quam ipse volebat, elegerunt, omnia media adeò subtrahit, quin veniam dare paratus sit, perseverantiāque in gratia perinde ac alijs peccatoribus graviter lapsis, licet negari non possit, difficiliorem hoc modo fore Salvationem, eò quod præviderit DEVS pericula Salutis amittendæ, atque ideo per vocationem ad certum Statum eosdem è talibus periculis eripere voluerit.

§. IV.

De Causa efficiente Exercitiorum.

Per Causam efficientem hoc loco intelliguntur præcipue Causæ Instrumentales, quæ præter DEVUM (de quo hic nihil speciatim monendum occurrit) cooperantur Exercitanti, enīque juvant in optato ex Exercitijs hisce Spiritualibus